

Tren de noapte

Ursu Marian Florentin

---

a mai rămas iubire, a mai rămas și moarte
a mai rămas ecul, am mai rămas și noi,
biletul de adio la un final de carte
și-un tren ce se nu se-nțoarce vreodată înapoi

când marii singuratici în primăvara rece
se -ascund adânc în sine de teama vreunui nor,
o umbră-ngenunchează când alta vrea să plece
și-un felinar în gară a înghețat de dor

când ochii se sfărâmă în limpezimi de piatră
în zarea fără capăt, pe drumul ocolit
se sinucid speranțe pe-o linie ferată
în aşteptarea lungă cam cât un infinit

dar nimeni nu-i acolo în depărtarea surdă,
la capătul de linii, în ștersul anotimp,
doar marii singuratici prin gara muribundă
suscită o iubire la margine de timp

luminile sunt stinse-n orașe ferecate
și idealuri frânte se clatină pe culmi
mai trec niște destine cu trenul cel de noapte
prin cea mai veche gară ce-mparte două lumi